

**URZĄD
PATENTOWY
PRL**

Patent tymczasowy dodatkowy
do patentu nr _____

Int. Cl.³ E21D 7/00
B66B 7 02

Zgłoszono: 82 10 12 (P. 238627)

Pierwszeństwo _____

Zgłoszenie ogłoszono: 83 08 15

Opis patentowy opublikowano: 1986 04 30

Twórcy wynalazku: Henryk Najda, Kazimierz Parkosz, Eugeniusz Jurczyk,
Kazimierz Mróz

Uprawniony z patentu tymczasowego: Głównie Biuro Studiów i Projektów Górniczych,
Biuro Projektów Górniczych „Katowice”,
Katowice (Polska)

Złącze przewodników stalowych z dźwigarami szybowymi

Dziedzina techniki. Przedmiotem wynalazku jest złącze przewodników stalowych, służących do prowadzenia naczyń wyciągowych, z dźwigarami szybowymi stanowiącymi zbrojenie szybów górniczych.

Stan techniki. Dotychczas łączenie przewodników stalowych z dźwigarami szybowymi wykonywane jest za pomocą złącz śrubowych a zabezpieczenie przewodnika przed przesunięciem bocznym dokonuje się przez przyspawanie do dźwigara szybowego po obu stronach przewodnika, kątowników, co uniemożliwia jakąkolwiek regulację prawidłowego ustawienia przewodnika.

W innych rozwiązaniach, na przykład zagranicznych, stosuje się również mocowanie za pomocą śrub a prawidłowe ustalenie przewodnika i zabezpieczenie przed przesunięciem bocznym odbywa się za pomocą mimośrodków, co jest bardzo kosztowne i uciążliwe w montażu.

Celem wynalazku jest usunięcie omawianych wad dotychczas znanych złączy przewodników stalowych z dźwigarm zbrojenia szybowego.

Istota wynalazku. Zadaniem wynalazku jest opracowanie odpowiedniego złącza przewodników stalowych z dźwigarami szybowymi, umożliwiającego regulację ustawienia przewodników w kierunku bocznym a składającego się ze stalowego przewodnika skrzynkowego i dźwigara szybowego wzajemnie skręcone ze sobą za pomocą śrub poprzez wkładki i podkładki dystansowe i zawierające przyspawane do dźwigara szybowego kątowniki z podłużnymi otworami oraz ograniczniki także przyspawane do dźwigara szybowego. Między stalowy przewód a ogranicznik wbite są samohamowane kliny, wyposażone w blachy zabezpieczające je przed wypadnięciem.

Zasadnicze korzyści techniczne i użytkowe, wynikające ze stosowania nowego złącza do mocowania i ustalania przewodników, to eliminacja spawania w szybie, możliwość ocynkowania dźwigarów bez uszkodzenia ich powłoki, skrócenie czasu montażu zbrojenia szybowego, niski koszt oraz możliwość regulacji ustalenia przewodników w pionie.

Objaśnienie figur rysunku. Przedmiot rozwiązania pokazany jest na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia widok złącza przewodnika z dźwigarem od środka szybu a fig. 2 — jego przekrój poziomy.

Przykład realizacji wynalazku. Złącze do mocowania, ustalenia i pionowania przewodników w szybie składa się z zamkniętego przewodnika skrzynkowego 11, który uzyskuje się przez zesparanie dwóch ceowników, z dźwigara szybowego 8 z przyspawanymi kątownikami 9, do których przykręcony jest przewód 11 śrubami mocującymi 1 poprzez wkładki 2, podkładki dystansowe 6 i wkładki 7.

Między ograniczniki 3, przyspawane do dźwigara 8, a przewód 11 są wbite samohamowne kliny 4 z blachami 5, zabezpieczające kliny 4 przed wypadnięciem. Kątowniki 9 posiadają podłużne otwory 10 umożliwiające przesuwanie przewodników 11 wzdłuż osi dźwigara 8.

Zastrzeżenie patentowe

Złącze przewodników stalowych z dźwigarami szybowymi, umożliwiającego regulację ustawienia przewodników w kierunku bocznym a składającego się ze stalowego przewodnika skrzynkowego i dźwigara szybowego, które skrócone są ze sobą za pomocą śrub poprzez wkładki i podkładki dystansowe, **znamiennie tym**, że zawiera przyspawane do dźwigara szybowego (8) kątowniki (9) z podłużnymi otworami (10) oraz ograniczniki (3) także przyspawane do dźwigara (8), przy czym między stalowy przewód (11) a ogranicznik (3) wbite są samohamowne kliny (4) wyposażone w blachy (5) zabezpieczające kliny (4) przed wypadnięciem.

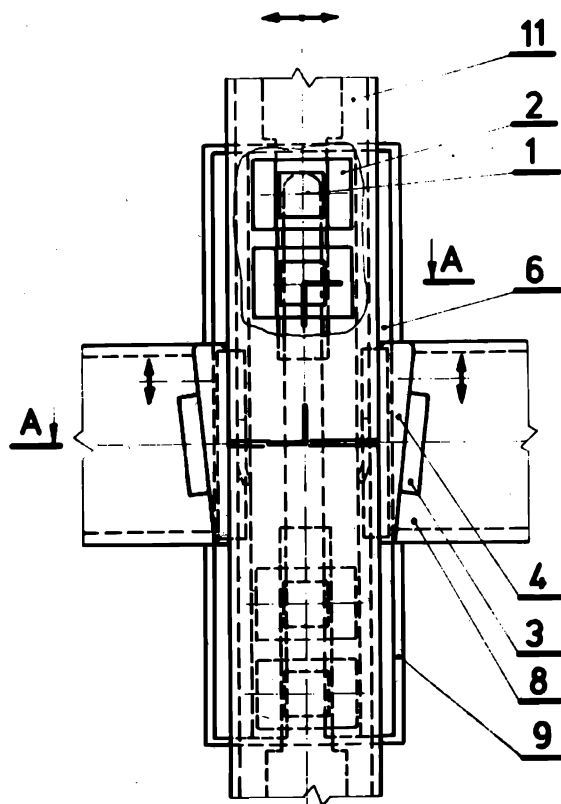

Fig. 1

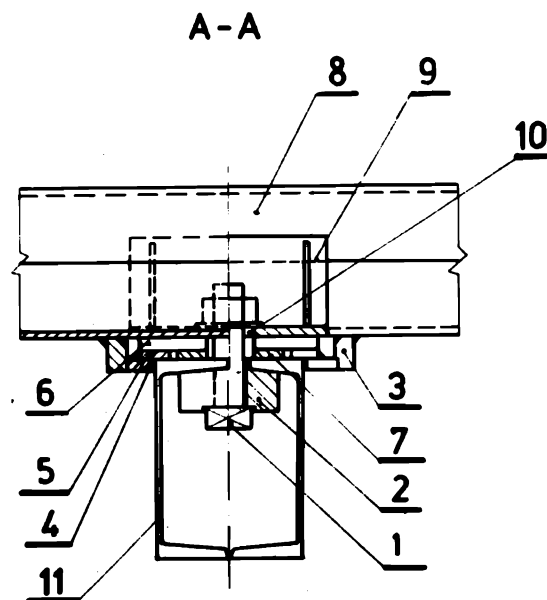

Fig. 2